

Sygn. akt V KO 59/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie przeciwko **T.D.**,
obwinionej o czyn z art. 283 § 2 pkt 8 k.p.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 października 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w L.
z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn. II W (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w J..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn. II W (...), Sąd Rejonowy w L. wystąpił o przekazanie do rozpoznania w trybie art. 37 k.p.k. innemu równorzędnemu sądowi sprawy przeciwko T.D. obwinionej art. 283 § 2 pkt 8 k.p.

We wniosku wskazano, że rozpoznanie sprawy przez wnioskujący Sąd, ze względu na stan zdrowia oskarżonej oraz oddalenie tego Sądu od miejsca zamieszkania obwinionej (ok. 80 km), utrudnia rozpoznanie sprawy – oskarżona nie stawia się na terminy rozpraw przedkładając zwolnienia lekarskie i wnosząc o ich odroczenie. Z tego względu, dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia zdaniem wnioskującego Sądu za przekazaniem sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w J., oddalonego od miejsca zamieszkania oskarżonej tylko ok. 20 km.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Treść wskazanej w ustawie klauzuli w orzecznictwie Sądu Najwyższego sprowadza się m.in. do takich sytuacji, które niosą za sobą realne zagrożenie dla rzetelności i sprawności procesu. Rozważając sprawność procesu trzeba mieć na uwadze także i takie okoliczności, w których skuteczne i sprawne przeprowadzenie procesu wydaje się być niewykonalne bez przełamania zasady wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu.

Taka właśnie sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Wykazany opinią biegłego stan zdrowia obwinionej, która chce w postępowaniu uczestniczyć, skutkuje zawężeniem możliwości osobistego stawiennictwa na rozprawach do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania obwinionej. Taki stan rzeczy uniemożliwia przeprowadzenie i zakończenie niniejszej sprawy przez Sąd wnioskujący. Skorzystanie z możliwości odstępstwa od reguły rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, jaką przewiduje art. 37 k.p.k., prowadzi zatem do usunięcia przeszkody uniemożliwiającej zakończenie sprawy.

Podzielić więc należało pogląd wyrażony we wniosku, że ustalony i potwierdzony przez biegłego stan zdrowia oskarżonej uzasadnia potrzebę przekazania sprawy do rozpoznania do Sądu Rejonowego w J., czyli do miejsca nie tak odległego od miejsca zamieszkania T.D., jak miejsce właściwego obecnie sądu.

Mając na uwadze powyższe okoliczność jak też treść art. 37 k.p.k., orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

as